

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 204/2016
16.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Т.П., због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Р.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 7К 4477/10 од 22.04.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 291/15 од 30.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Т.П., адв. Р.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 7К 4477/10 од 22.04.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 291/15 од 30.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 7К 4477/10 од 22.04.2015. године, окривљени Н.Т.П. оглашен је кривим због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру за које му је изречена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Окривљени је обавезан да на рачун буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 42.456,43 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 291/15 од 30.11.2015. године, делимично је усвојена жалба окривљеног Н.Т.П. и његовог браниоца адв. Р.М. и преиначена пресуда Основног суда у Крушевцу 7К 4477/10 од 22.04.2015. године само у погледу одлуке о казни тако што је Виши суд у Крушевцу окривљеног због кривичног дела за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од осам месеци, док је жалба окривљеног и његовог браниоца у преосталом делу одбијена као неоснована а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Н.Т.П., адв. Р.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, у целини или делимично укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или пак исте преиначи у смислу навода захтева.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Бранилац окривљеног Н.Т.П., у поднетом захтеву не опредељује конкретну учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, јер је окривљени оглашен кривим за исто дело за које је већ раније кажњен пресудом Прекршајног суда у Крушевцу Пр 14134/10-2 од 23.09.2010. године, која има карактер „кривичне одлуке“ и односи се на потпуно исти чињенични опис критичног догађаја.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости у погледу повреде закона којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због постојања околности (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење, по оцени Врховног касационог суда нису основани.

Ове наводе у захтеву за заштиту законитости окривљени и његов бранилац истицали су већ у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на странама 3 и 4 образложења, дао јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и на исте упућује у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Како је према тим разлозима другостепене пресуде, чињенични опис кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о

јавном реду и миру, које је предмет оптужбе у овом кривичном поступку, различит у погледу радњи извршења као обележја тог кривичног дела у односу на чињенични опис прекршаја у означеној прекршајној пресуди, то се без основа у захтеу за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.